

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 266.123 van 20 maart 2026
in de zaak A. 247.012/XII-10.004**

In zake: XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Crispyn
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Mazestraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken
woonplaats kiezend bij
de Federale politie DGR/Jur/CTX
gevestigd te 1000 Brussel
Koningsstraat 202A

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 januari 2026, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van “[h]et besluit dd. 30/12/2025 door mevr. [A.V.], waarnemend directeur van het personeel bij beweerdelijke delegatie van de commissaris-generaal van de federale politie, waarbij is geoordeeld omtrent de melding door verzoeker van een bijkomende activiteit, meer bepaald dat deze gemelde bezigheid ex art. 135 WGP is geweigerd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 20 januari 2026 werd de procedurekalender vastgesteld en werden de partijen opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 maart 2026.

De nota met opmerkingen en het administratief dossier werden ingediend overeenkomstig de procedurekalender.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ en over de vordering tot schorsing met toepassing van met toepassing van artikel 17 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Staatsraad Ann Coolsaet heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn, die verschijnt voor verzoeker en adviseur Kirsten Peeters, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is aspirant inspecteur van politie bij de Federale politie.

3.2. Op 4 december 2025 dient verzoeker een verklaring van uitoefening van een bijkomende activiteit door een personeelslid van het operationele kader in. De activiteit betreft onder meer het fotograferen van evenementen, huwelijken, portretten en gezinnen en het verhuren van een photobooth.

3.3. Op 30 december 2025 weigert de waarnemend directeur van de Directie van het personeel de bijkomende activiteit.

Dit is de bestreden beslissing.

3.4. Op 3 februari 2026 beslist de directeur van de Directie van het personeel om de bestreden beslissing in te trekken. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“Gezien de weigeringsbeslissing van 30 december 2025 werd genomen door een onbevoegde persoon, aangezien de vereiste delegatiebeslissing niet werd gepubliceerd en de bevoegdheid van de ondertekenaar niet uit de beschikbare documenten blijkt;

Gezien de negatieve beslissing onvoldoende werd gemotiveerd;

Beslis ik de weigeringsbeslissing van 30 december 2025 in te trekken, waardoor AINP [...] wordt gemachtigd zijn bijkomende activiteit uit te oefenen met de door hem gemelde activiteiten, met name het fotograferen van evenementen, huwelijken, portretten en gezinnen, het verhuren van een photobooth, evenals het bewerken en afdrucken van foto's”.

IV. Toepassing korte debattenprocedure

Exceptie wegens teloorgaan van het voorwerp van het beroep

Uiteenzetting van de exceptie

4. In de nota met opmerkingen zet de verwerende partij uiteen dat het beroep niet langer ontvankelijk is, gelet op de intrekking van de bestreden beslissing.

Het auditoraat heeft een verslag opgesteld in toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ (hierna: algemeen procedurereglement) waarin het de niet-ontvankelijkheid van het beroep vaststelt wegens het teloorgaan van het voorwerp van het beroep, op grond van de volgende overwegingen:

“1. In de nota deelt de verwerende partij mee dat de directeur van DRP de bestreden beslissing op 3 februari 2026 heeft ingetrokken en verzoeker zijn bijkomende activiteit mag uitoefenen. Die intrekkingbeslissing wordt als bijlage bij de nota gevoegd.

2. Door de intrekking van de bestreden beslissing is het voorliggende beroep zonder voorwerp gevallen en ‘doelloos’ geworden, als bedoeld in artikel 93 APR. Het beroep tot nietigverklaring dient dan ook te worden verworpen.

De vordering tot schorsing dient, als accessorium van het annulatieberoep, hetzelfde lot te ondergaan.”

Beoordeling

5. Ter terechtzitting hebben de beide partijen zich uitdrukkelijk akkoord verklaard met de afhandeling van het beroep tot nietigverklaring in toepassing van artikel 93, eerste lid, van het algemeen procedurereglement, zoals geadviseerd door het auditoraat.

In die omstandigheden en na een eigen onderzoek, ziet de Raad van State geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en bevindt aldus, de redenering van het auditoraatsverslag bijvallend, dat het voorwerp van het beroep is teloorgegaan en dat derhalve dient te worden vastgesteld dat het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp is. Het auditoraat heeft terecht gemeend dat de zaak met korte debatten een oplossing kan krijgen.

De vordering tot schorsing dient, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, hetzelfde lot te ondergaan.

V. Kosten en rechtsplegingsvergoeding

6. De bestreden beslissing werd na het instellen van het beroep ingetrokken. Zoals hiervoor werd vastgesteld, heeft deze intrekking tot gevolg dat het voorwerp van het beroep is teloorgegaan. Het teloorgaan van het voorwerp van het beroep is derhalve uitsluitend aan de verwerende partij toe te schrijven. In deze omstandigheden kan verzoeker worden beschouwd als een “in het gelijk gestelde partij” in de zin van artikel 30/1, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

In de gegeven omstandigheden past het de kosten, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding, ten laste van de verwerende partij te leggen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 26 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro, die verschuldigd is aan verzoeker.

4. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van verzoeker niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op twintig maart tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Ann Coolsaet,
bijgestaan door

Silja Doms,

De griffier

Silja Doms

staatsraad, waarnemend voorzitter,

griffier.

De voorzitter

Ann Coolsaet